

Rav Aharon Feldman's letter against heter to Tamar Epstein to remarry without a Get

הרב אהרן פלדמן

RABBI AHARON FELDMAN

YESHIVA LANE, Apt 3A, BALTIMORE, MD 21208 421

Tel.: 410-6539433 Fax: 410-6534694

Study: 410-4847200 Ext. 114

:e-mail

ראש הישיבה Rosh Hayeshiva

Ner Israel Rabbinical College

ישיבת נר ישראל

בס"ד ז' מרחשון תשע"ו בלטימאר יצ"ו

לגדולי התורה וההוראה היושבים על מדין די בכל אתר ואתר:

דבר חמור נפל בישראל לפני כמה שבועות העלול לערער את קדושת האישות בישראל, ומכיון שהפרטים ידועים לי ואני חש אחריות כלפי שמיא ונגד ישראל לעשות כל מה שבכוחי לתקן את הענין, באתי בזה להציע את הפרטים בפניכם כדי שאוכל לקבל חוות דעתכם על הענין.

הנידון הוא האשה תמר אפשטיין אשת אהרן פרידמן שבעלה זה רבות בשנים אינו מסכים לתת לה גט מחמת סכסוך ביניהם על אחזקת ילדתם. לפני כמה שבועות אחד הרבנים המובהקים והחשובים באמריקא התיר אותה להנשא לאיש אחר, ואף סידר את הקידושין ביניהם, מבלי שקיבלה גט פיטורין מבעלה. כששאלתי את הרה"ג לטעם הדבר, אמר לי שביסס את הוראתו על כתב שהגישו לו מרופא פסיכיאטר מומחה הקובע שבעלה סובל מהפרעות אישיות פראנאידיות ¹ וכפיתיות ² מאז שהתחתנה אתו, ושהפרעות האלה אינן ניתנות לרפואה. אשר על כן הקידושין בטלין ומבוטלין למפרע כדין מקח טעות.

על הכרעה זו יש לי כמה פקפוקים שאסדר אותם אחת לאחת.

מקודם על הטענה שלבעל היו לו הפרעות אישיות בשעת הקידושין.

א) ביררתי שהאשה דנה לפני הרה"ג בבלטימאר מקדמת דנא לבקש גט מבעלה. הרה"ג חקרו אותה למה רצתה להתגרש ומעולם לא טענה שהסיבה לבקשתה היתה מפני שבעלה סובל מהפרעות אישיות. אדרבה היא רק טענה בפני הרה"ג (כפי שהעידו בפני שני חברי הרה"ג — והשלישי איננו) שחסר לו בכושר חברתי (not socially adept) ולכן רוצה להתגרש ממנו, וגם בדיונים על אחזקת הילדה הסכימה שהילדה תימסר לבעלה לתקופות מסוימות, שמשמע מזה שלא חשבה שהוא בלתי נורמלי. וכן לפי הדו"ח הרשמי של בית המשפט בדיונים על אחזקת הילדים שהיו לאחר מכן לא טענה מעולם שלא היה נורמלי. כל זה מוכיח שלא היו לו בעיות נפשיות. ואפילו אם תימצי לומר שהיו לו, הרי סברה וקיבלה.

ב) שנית אמרו לי חברי הרה"ג שהאשה סיפרה בפניהם שבתחילת נישואיה לקחה כדורים נגד היריון אבל לאחר כשמונה חדשים החליטה שהיא רוצה ילד והפסיקה לקחת אותם ובאמת ילדה לתקופת הימים. כל זה מוכיח שאף אם היו לו הפרעות נפשיות סברה וקיבלה.

על טענה של סברה וקיבלה ענה לי הרה"ג הנ"ל: נכון, היא חשבה שיש תרופה למחלתו ולכן לא חזרה מיד מהקידושין אבל ברגע שהרופא אמר לה שאין לו רפואה (אחרי הרבה שנים) חוברר הדבר למפרע שהקידושין היו בטעות. עד כאן דברי הרב. האמת שלפי כתב הרופא המומחה, הרופא האחר שטיפל באשה כבר הודיע לה שאין תרופה למחלתו בדצמבר 2007, ורק במרץ 2008, אחרי ארבעה חדשים החליטה לעזוב את בעלה סופית. ³ הרי מוכח שהיתה כאן סברה וקיבלה גם אחרי שנודע לה שבעלה חולה שאין לו תרופה.

המומחה מנסה לפרש שלא היתה כאן סברה וקיבלה וכותב ש"הרושם שלו" ש"הפירוש הכי טוב" הוא במה ששלא עזבה אותו מיד הוא מחמת חוסר ביטחון עצמי, לחצים ואי-החלטיות. כמובן ה"רושם" שלו אינו מספיק להתיר אשת איש, כשרואים בפנינו שסברה וקיבלה.

לפענ"ד גם אם המציאות היתה שברגע שנודע לה שאי אפשר לרפאות אותו החליטה סופית לעזוב אותו (דבר שכנ"ל אני מפקפק בו מאוד) יש לדון טובא בטענת הרה"ג שאין כאן סברה וקיבלה למפרע, דאע"פ שעל קנינים יש דין של מקח טעות, אבל סברה וקיבלה אי אפשר לעקור ע"י טענת טעות, שמשנודע ללוקח על החסרון שיש במקח והסכים אליו, אדעתא דהכי סבר וקיבל ואי אפשר לטעון שוב שלא ידעתי שלא אוכל לסבול את החסרון דאל"כ תמיד אין כאן סברה וקיבלה שיכול הלוקח לומר שלא ידעתי שאכל לסבול את החסרון, וכן מוכח ממשנה כתובות עז א' 4.

בענין הנאמנות של כתב הרופא:

א) ראיתי את הכתב שעליו סמך הרה"ג הנ"ל את הוראתו. הרופא המומחה מודה שמעולם לא פגש את הבעל ורק את האשה. הכתב שלו (כפי שכותב) מבוסס על עדותו של רופא אחר שטיפל באשה (ואולי גם בבעל—אין זה ברור) בעבר. הרופא הפסיכיאטר המומחה קבע את דעתו על פי עובדות ששמע מהאשה על התנהגותו של הבעל, כמו: כעסו, קמצנותו, פחדיו, דאגותיו, וכו' שכולם מוכיחים שיש לו המחלות הנ"ל שהן, לדעת הרופא, בלתי הפיכות.

חוץ מזה יש לפקפק על נאמנותו של הרופא. הוא קיבל כסף ע"מ לכתוב חוות דעתו וידע שמטרתה היתה להשיג ביטול הקידושין לאשה למפרע מהרבנים. (כן אמר לי האיש שהשיג את הכתב מן הרופא.) וכן מוכח מהכתב עצמו כמבואר למעלה.

ב) עוד יתכן שהאשה קיבלה הוראות ממומחה אחר איך להציג את האישיות של בעלה והמציאה את כל הסיפורים שהרופא מצטט כדי לבטל את הקידושין.

ג) הרבה מהסיפורים שמהם מוכיח הרופא שהבעל אינו נורמלי עד כדי שאין לו רפואה קרו לאחר הנישואין. מהיכי תיתי שהמחלה, אם היתה, לא התפתחה אחרי הקידושין, שאז כמובן אין כאן ביטול קידושין?

ועל עצם ההוראה יש לי לשאול:

א) הרופא המומחה כפי שנשמע אינו שומר תו"מ. הנאמנות שלו היא מצד אומן דלא מרע אומנתיה. האם חזקה זו מספיקה, ובפרט, ע"פ מה שהעיד זה שהשיג את הכתב כלעיל, שמטרתו היתה לשחרר אותה מנישואיה, לבטל את חזקת אשת איש?

ב) האם לא היה ראוי שהרה"ג הנ"ל יבקש חוות דעת של עוד רופא מומחה שיפגוש את הבעל עצמו ויקבע אם הוא סובל מהמחלות האלה? הלא מאד יתכן שרופא שני לא יגיע לאותה המסקנה של הרופא הראשון, כמו שקורה כידוע הרבה פעמים בדיונים לפני ב"ד ולהבדיל לפני בתי משפט?

מחמת כל זה נלענ"ד שאין לסמוך בכלל על היתרו של הרה"ג הנ"ל ושהאשה בחזקת אשת איש גמורה ואסורה לכל אדם עד שיתבררו הדברים בבית דין כדת וכדין, ובינתיים היא צריכה לפרוש מ"בעלה" השני ואם תתעבר בניה יהיו בחזקת ממזרים עדי שיתירום ב"ד כדת וכדין לאחר בירור הדברים. ואם יש מישהו שחולק עלי, עליו להביא את טענותיו לפני ב"ד כזה שידונו בדבריו.

והנה נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי לבקש מכת"ר שישתתפו אתי במחאתי אם נראים דברי להם. כי בנפשי הדבר למחות כדי שלא אתפס בעוון אשת איש ובעצמי לבד בלי ציבור של ת"ח אתי לא תתקבל מחאתי. אבל גם עמי בבקשתי, כי ע"י הוראה זו יפתח פתח לכל עמי הארץ שבארצנו לפסוק על ביטול קידושין מטעמים כאלה מפוקפקים ותהרס ח"ו קדושת ישראל. עד עכשיו היו כמה נסיונות ע"י רבנים שלא קרו ולא שנו ולא שמשו ת"ח לעשות כן אבל המחאות של רבני הציבור השתיקו אותם. עכשיו ע"י היתר זה היוצא מבית מדרשו של רה"ג חשוב ומובהק נתפרדה החבילה אם לא נמחה.

נוסף לזה, בעיני הציבור הרה"ג הנ"ל נתמך ע"י אחד מזקני ראשי הישיבה של הדור ובנו שהוא גם ת"ח חשוב, ואם כי הם מכחישים זאת, בודאי הרבה יסמכו על השמועות להתיר איסורי אשת איש ע"פ השיטה הזאת, שהרי לדעתם כבר הורה כן גדול בתורה.

הנני מסיים בברכה שיגדור ה' את פרצותינו ושישכין בתוכנו את שכניתו ושלא נבוש ולא נכשל לעולם,

אהרן פלדמן

נ.ב. אם כת"ר מסכים עם הנ"ל אבקש שיודיע לי ע"פ הכתובת למעלה.

(Paranoid Personality Disorder (PPD 1

(Obsessive Compulsive Personality Disorder (OCPD 2

עמוד 6-7 של כתב המומחה.

4 משנה כתובת עז א' שאשה שנישאה לבעל פוליפוס והמקמץ והמצרף נחושת והבורסי וכו' ועל כולן אמר רבי מאיר אע"פ שהתנה עמה יכולה היא שתאמר סבורה הייתי שאני יכולה לקבל ועכשיו איני יכולה לקבל וחכ"א וכו' ויעו"ש שכל הנידון אם ע"י טענה זו של סבורה הייתי וכו' כופין אותו ליתן גט אבל מעולם לא עלתה על הדעת שהקידושין בטלים למפרע. (הראה לי ראי' זו הגרשא"מ.)